

V Hodonín 26.6.2018

Dobrý den jmenuji se Sára, je mi 15 let. Jsem v dětském domově už 4 roky od 11 let.

Moje dětství jsi pamatuji moc dobře a moc dobrých událostí tam moc není.

Když jsem měla 4 roky tak jsem měla pěkný život. Ale v 6 letech to začalo. Šla jsem do první třídy, ten den mi umřel tatínek bylo mu 29 let. Potom se maminka zhoršila neměla mě ráda, ale moje další 2 sestry ano. Byla jsem jako odstraněná, jídla jsme moc neměli. Moje maminka začala pít ak by to bylo z vodou. Do školy jsem chodit nemusela.

Pořád jsem měla 7-8 let. Maminka jsi našla přitele, hrála jsem sním karty, ale moc jsem ho ráda neměla.

Jednou se rozešli a já šla ven za kamarádem. Když jsem došla dom maminka mi řekla že byla znásilněná, tak jsem to chtěla řešit, ale boěla jsem se. Další den jsem šla znovu ven a zase mi řekla to stejné. V té chvíli jsem nevěděla co dělat. Můj kámoš mi chtěl pomoci, ale nevěděl jak. Jednou jsem dom domšla bořátko a měla jsem ho doma potají, potom jak to zjistila tak mě řekla ať to koťe dám venkam bylo 22:00 a rozhodla mě řekla mi došla to koťe někam nedať, tak budu spát venku.

Tak jsem ho dala kámošce a šla jsem dom pustila mě. Bylo 23:50 a řekla mě ať jdu pro to koťe, tak jsem šla.

Bylo mě 9-10 let celkem se mi stýskalo po tatínkovi. Maminka jsi našla přitele toho jsem nenáviděla. Hnedlka jak došel dom tak začal rozkeřovat. Maminka jsi koupila za 4000 Kč praseátko, stavala jsem se o to, ale Martin (přítel) zakázal, že kočky nebudou chodit dom bylo to moje jediné potěšení. A tak jsem protestovala chtěla jsem aby chodili dom, ale nemohly tam i přes zásluz jsem je postavila maminka to zjistila tak mě zmlátila a potom mě uškádnovala. Chtěla jsem umřít jít za tátou tak mě napadl nápad utéct jsem. Bylo to mamce jedno co dělám nebo kde jsem nebo co jse mi stane, ani mi nehlídala. Byla jsem u kámošky 4 dny.

Jak mi bylo 11 let byla jsem 7 týdnů v dětském diognostickém ústavě potom mě přivezli měla jsem strach nevěděla jsem kde to jsem. Nakonec jsem si zvykla a jsem teď spokojena s mámmou už jsme udobřené. A teďka žiju svůj život dál. A máma se odstěhovala do Prahy.

Tak je můj celý příběh a ráda jsem se podělila. Doufám že mi pomůžete. Děkuji vám. Sára